

Rondom de kerkdiensten

ds. Jan van der Meulen
ds. Arjan van Lagen

Op weg naar de zomer

In deze tijd passeren we eerst nog de zondagen in de maand juni. Het zijn in het merendeel gewone zondagen. Maar wat is gewoon! Elke zondag is toch ook weer een bijzondere dag: een rustdag. Behalve dan voor wie een taak heeft in deze diensten.

Zondag 5 juni gemeenteberaad

Maar zondag 5 juni springt er even uit. Deze zondag is er weer gemeenteberaad, waarbij twee zaken aan de orde komen. Ten eerste de plaatselijke regelingen die we in de kerkenraad moeten vaststellen met het oog op de komende fusie van Hervormd en Gereformeerd in de Bijlmermeer en in de tweede plaats willen we de gemeente informeren over de voorstellen die er liggen om tot een eventuele herschikking van de zalen onder de eigenaar-bewoners van ons kerkcentrum te komen. In een apart artikelje wordt u nader geïnformeerd over dat gemeenteberaad.

Zondag 12 juni nabespreking

Normaliter is de eerste zondag van de maand gereserveerd om nabespreking van de dienst te houden, maar omdat we op 5 juni een gemeenteberaad houden, wordt voor deze keer de nabespreking verschoven naar zondag 12 juni. Waarvan akte.

Zondag 3 juli

Het is traditie geworden om op een zondag op of rond 1 juli de dienst in het kader van de 'dag der vrijheden' te kleuren. Deze 'dag der vrijheden' wordt ook wel "keti koti-dag" genoemd, de verbreking van de kettingen (der slavernij), als gedenkdag van de afschaffing van de slavernij in het koninkrijk der Nederlanden. Dus ook in de toenmalige rijksgedebieden: Suriname en de Antillen. In een gezamenlijke dienst van ELG en SoW wordt ook dit jaar aandacht gegeven aan dit historisch feit.

Deze dienst die mede is voorbereid door een aantal mensen uit beide gemeentes, begint om 10.00 uur in de kleine kerkzaal.

Op weg naar de zomerdiensten

En dan zijn we aangekomen bij de zomerse zondagen, waarop we nu voor het derde jaar als SoW'ers en Lutheranen gezamenlijk ter kerke zullen gaan. Zondag 10 juli is de eerste zondag van de reeks zomerdiensten waarop we de brieven aan zeven gemeentes in klein-Azië, zoals beschreven in het boek Openbaring behandelen. Maar in de volgende *Opnieuw* wordt u hier nader over geïnformeerd.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkenraad

ds. Jan van der Meulen

De kerkenraad evalueerde de diensten in de 40-dagentijd en die van de stille week en Paasmorgen. De conclusie was: het waren goede diensten. Er was iedere zondag voldoende hulp voor herinrichten van de kerkzaal. De diensten in de stille week werden mooie diensten gevonden. In de Paaswake-dienst klopten een aantal details niet: zo was onder andere de plaats van de Doopgedachtenis in de liturgie verkeerd. Wat betreft de paasdienst was de conclusie dat het een mooie en volle dienst was. Mede daarom zouden er twee gastheren / vrouwen moeten worden ingeroosterd om laatkomers en nieuwkomers beter te kunnen begeleiden. De voorzitter spreekt waardering uit richting de predikanten voor de mooie diensten in deze tijd tot en met Pasen.

De kerkenraad gaat akkoord met het voorstel de gezamenlijke ELG-SoW hemelvaartdienst dit jaar in de Spuikerk mee te maken. Dit omdat er vanwege zestig jaar bevrijding een speciale (landelijke) dienst gehouden wordt met aandacht voor vrouwen met oorlogservaringen.

Het weekend met onze gasten uit onze partnergemeente uit Chemnitz-Borna was goed. Gesproken is onder andere over homoseksualiteit. Voor de Borna-gemeente was dit voor het eerst. De

verschillende visies zijn gebleven, maar het gesprek erover is niet beëindigd en de relatie tussen onze beide gemeentes zal blijven bestaan. We zijn uitgenodigd om Borna in 2006 weer te bezoeken. In de discussie over mogelijke zalenruil in De Nieuwe Stad maakt de kerkenraad onderscheid tussen de praktische problemen die aan een ruil vast zitten en de emotionele kanten die spelen rondom een eventuele verhuizing. De praktische consequenties worden besproken waarna ook het emotionele aspect aan de orde komt. Het moderamen zal zich bezinnen over hoe nu verdergegaan zal worden met deze discussie.

De jaarrekeningen van de Gereformeerde Kerk van Bijlmermeer en die van de Hervormde Gemeente te Amsterdam Bijlmermeer worden besproken en onder dank aan het College van Kerkrentmeesters vastgesteld.

Het jaarverslag van het project 'samen kerk in Amsterdam Zuidoost' wordt besproken. De kerkenraad vindt het een goed en realistisch verslag.

Ook de kerkenraad van de Protestantse Gemeente Gaasperdam i.w. heeft besloten de Engelstalige diensten onder de naam Presbyterian International te stoppen, maar het lijkt alsof de kerkenraad van Gaasperdam zich door de Bijlmer gedwongen ziet te stoppen met deze diensten. Zo is het in de Bijlmer niet besloten. Gezamenlijke (pastorale) verantwoordelijkheid van Gaasperdam en Bijlmermeer in relatie tot deze groep overwegend Ghanese Presbyterianen is steeds uitgesproken. Besloten wordt een brief te sturen aan Gaasperdam waarin opheldering wordt gevraagd en bepleit wordt ook in de toekomst gezamenlijk beleid te blijven voeren.

Bij het agendapunt jaarplanning komt van de predikanten het voorstel om de gedachtenis van de overledenen niet langer op de laatste zondag van het kerkelijk jaar te houden maar op de zondag rond 1 november (Allerheiligen). Een volgende vergadering zal dit onderwerp meer onderbouwd op de agenda worden gezet.

Ook de Diaconie presenteert haar jaarcijfers. De penningmeester licht deze toe. Kascontrole moet nog plaatsvinden. De voorzitter dankt de diaconie voor het werk dat gedaan is en wordt gedaan.

Tijdens de avond georganiseerd door de vrijwilligerszorgcommissie rond de gaventest komen een aantal zaken naar voren die in de gemeente gemist, dan wel geconstateerd, worden:

1. diensten van lofprijzing en gebed als mogelijkheid tot verdieping van de geloofsbeleving.
2. onbekendheid met het aanbod van leerhuizen en gespreksgroepen van de verschillende kerken waardoor deelname onmogelijk wordt.
3. geloofsgesprekken met ouders van jonge kinderen.

De PERKI-jongeren sporten eenmaal per maand in de sporthal in Gaasperdam. Zij willen graag de SoW jongeren een keer uitnodigen. De kerkenraad vindt het een goed idee, de PERKI-jongeren kunnen contact opnemen met Hylke Sies voor de 12+ jeugd en met Arnoud Blom voor de 18+ jeugd. De belijdeniscatechese samen met PERKI is na een stroeve start uiteindelijk goed verlopen en bekroond met twee mooie belijdenisdiensten. Catechese bij mensen thuis is ook goed bevallen. Gedacht wordt aan voortzetting van de groep uitgebreid met oud-belijdeniscatechisanten. Doel van deze groep is geloofsverdieping en verdieping van de relatie SoW PERKI.

Vrijwilligers in het zonnetje gezet

*namens de voorbereidingscommissie,
Arjan van Lagen*

Het werd weer eens duidelijk in het jaar van de vrijwilligers: de kerk weet het grootste aantal vrijwilligers te mobiliseren. Dat geldt ook voor onze Samen-op-Weg gemeente. Ook wij kennen een groot aantal vrijwilligers met grote en kleine taken, dat zich belangeloos inzet voor het bestaan en voortbestaan van onze kerkgemeenschap. Wij willen graag al deze vrijwilligers in het zonnetje zetten.

Nee, u krijgt geen lintje en u krijgt ook niet een spotje op u gericht, maar we willen u allen uitnodigen voor de vrijwilligersavond die wij vrijdagavond 8 juli in De Nieuwe Stad houden. U krijgt half juni persoonlijk een uitnodiging. Als u wel in aanmerking komt voor een uitnodiging maar die op 20 juni nog niet hebt ontvangen, vragen we vriendelijk u aan te melden bij Jaap Koolstra, tel. 690 9949 of per e-mail: meria.lebailly@zonnet.nl

Graag voor 20 juni!

Het programma is een verrassing. En dat moeten we ook zo laten, maar we denken dat het een reuze leuke avond gaat worden.

Ouderenkring

Ans Odinot

Deze keer hadden wij beeldend kunstenaar Liedje de Rooy uitgenodigd. Zij liet ons zien hoe mens en dier vereeuwigd worden op het doek. Dat gebeurde op zeer uiteenlopende wijze. Poëtische en grappige schilderijen en ware verfijnde schilderkunst werden ons getoond. Maar ook moderne schilderkunst uit de Cobra-tijd van vlak na de Tweede Wereldoorlog. Deze beweging werd in de vijftiger jaren weer ontbonden, maar heeft veel invloed gehad. Appel, Constant en Corneille zijn de drie bekendste vertegenwoordigers. Er werd ons veel schilderkunst van na 1945 getoond. Een bonte verzameling kunstwerken die de relatie tussen mens en dier belichtten.

Het uitstapje naar de Hortus Botanicus

Donderdag 16 juni gaan wij met elkaar naar de Hortus aan de Plantage Middenlaan 2. Wij kunnen met bus 120. Deze vertrekt 9.00 uur van Kraaiennest gaat langs Ganzenhoef naar Diemen. Daar uitstappen bij de kerk en tram 9 nemen die ons voor de Hortus afzet.

U kunt ook de metro nemen maar dan moet u een stukje lopen naar de Hortus (halte Waterlooplein) Als wij om 10 uur voor de ingang zijn dan gaan wij met elkaar naar binnen. Zorg dat u uw 65+ kaart meeneemt, dat scheelt de helft van de prijs. Wij drinken samen koffie en krijgen daarna een rondleiding.

Wilt u mee, bel mij dan op: Ans Odinot telefoon 699 6046. Dan komt het voor elkaar. Tot ziens.

Kijk hoe snel het gras groeit in de Hortus!

Gespreksgroep Zuidoost PLUSMIN35 - een update

Evelien Wingelaar

Het gaat goed met onze groep! Inmiddels zijn we vier keer bij elkaar geweest. De eerste avond was een brainstormavond over hoe we inhoudelijk en praktisch deze gespreksgroep gaan vormgeven. Daarna hebben we twee keer het Open Kaartspel (met persoonlijke vragen rondom leven, geloven, inspiratie) gebruikt om elkaar beter te leren kennen en het gesprek op gang te brengen. De afgelopen keer hebben we het bijbelboek Prediker besproken, zeer inspirerend! Tot nu toe waren we bij elkaar met zo'n zeven of acht mensen met diverse (kerkelijke en niet-kerkelijke) achtergronden.

De avonden ademen een sfeer van openheid, betrokkenheid en geven veel ruimte voor diverse meningen en persoonlijke verhalen.

Nog steeds is er plaats voor meer en andere mensen. Je bent van harte welkom eens een avond mee maken en dan te besluiten of het iets voor jou is.

De avonden beginnen om 20:00 uur en zijn bij een van ons thuis.

De eerst volgende avond is op woensdagavond 1 juni.

De avond daarna is gepland voor 22 juni, maar het kan zijn dat die datum nog verschoven wordt.

Voor 1 juni is het de bedoeling dat we het boek: '*Volgens Maria Magdalena*' van Marianne Fredriksson gelezen hebben.

Meer informatie: Evelien Wingelaar (e.wingelaar@mail.com, telefoon 365 2411) of Gerline de Jong (gerlinedejong@hotmail.com, telefoon 613 1643)

Religieuze beleving

Annie Vis

Sjechina (goddelijke aanwezigheid) was het onderwerp van onze bijeenkomst in de Stille Week. Johannes situeert de voetzalving van Jezus door Maria, in tegenstelling met de andere evangeliën, in het huis van Maria, Martha en Lazarus. Zij deed dat met kostbare nardusmirre en droogde vervolgens de voeten met haar haren af. Zo ging de voetzalving van Jezus door Maria vooraf aan de voetwassing door Jezus van de discipelen, toen zij aan de Pesachmaaltijd zaten, om vervolgens naar de Olijfberg te vertrekken waar hij gekruisigd zou worden.

"En de geur der mint verspreidde zich over het gehele huis".

In de vertaling van Oussoren (Naardense bijbel): het huis wordt **vervuld** van de geur van de mirre. Hetzelfde woord gebruikt hij bij de inwijding van de tempel van Salomo als de priester de ark brengt naar het heilige der heiligen, dan **vervult** de Wolk het huis van de Ene: Sjechina. Door de overlopende liefde van Maria voor Jezus, uitgedrukt door het uitstromen van de geurige zalf wordt het huis als een tempel, een plaats waar de Wolk is: Sjechina.

Op de kritiek van Judas dat het geld beter besteed had kunnen worden aan de armen, brengt Jezus haar toewijding in verband met zijn aanstaande begrafenis.

We hebben geluisterd naar het 'In Paradiso' uit het Requiem van Fauré. "Mogen de engelen u naar het paradijs begeleiden en mogen de martelaren u ontvangen en u brengen naar de heilige stad Jeruzalem".

Via de uitspraak van Maria de Groot: "God verlangt plaatsen van Sjechina om de wereld te bewonen, vrouwen en mannen," kwamen we uit bij het dagboek van Ety Hillesum. In de steeds groter wordende dreiging voor haar en andere joodse mensen schrijft zij: "De jasmijn achter mijn huis is helemaal verwoest door de regen en de stormen der laatste dagen, haar witte bloesems drijven verstrooid in de modderige, zwarte plassen op het lage dak der garage. Maar ergens in mij bloeit de jasmijn ongestoord verder, net zo uitbundig en teder als ze altijd gebloeid heeft en ze verspreidt haar geuren rond de woning waar jij huist mijn God".

'De woning waar jij huist': Sjechina.

Ety was voortdurend in gesprek met God: "Mijn leven is geworden tot één ononderbroken samenspraak met jou, mijn God, één grote samenspraak". Zij wandelde met God, zoals de bijhelse figuur Henoch met God wandelde en "hij was niet meer, want God had hem opgenomen."

Pergolesi was dodelijk ziek toen hij 'In coelestibus regnis' componeerde op de tekst: "De woning van de heiligen is in het hemelse koninkrijk, zij zullen eeuwige rust hebben, Halleluja".

Deze muziek die we beluisterden, eindigt niet droefgeestig maar blij. Voor Pergolesi, bijna opgenomen, begon de Aanwezige al woning bij hem te maken: Sjechina.

Niet prikken

"Niets op het orgel prikken, plakken of bevestigen."

Dit verzoek is in tweevoud op het orgel GEPLAKT.

(Maar blijft u gerust plakken, na de dienst.)

Yvonne Keuls in DNS?

Hylke Sies

Ja dat is mogelijk bij de benefietavond voor Giri Asih op 2 juli! Maar we houden nog even een slag om de arm.

Giri Asih

Onze kindernevendienst steunt al enkele jaren het weeshuis Giri Asih op Bali. In dit tehuis worden kinderen opgevangen die geen ouders meer hebben, of van wie de ouders geen geld meer hebben om hun kind in leven te houden. In eerdere *Opnieuws* is hierover wel eens wat verschenen. De stichting Giri Asih is in 2000 opgericht en heeft sindsdien het weeshuis voortvarend aangepakt. Bijna alle gebouwen (op één na, daarmee zijn we nu bezig) zijn inmiddels gerenoveerd en de kinderen kunnen inmiddels op menswaardige bedden slapen. Geen gedoe met beschimmelde matrassen omdat het dak lekte; niet meer met zijn drieën in bed, omdat er geen hele lattenbodems meer waren; geen wc's die te smerig zijn om aan te raken... Die tijd ligt gelukkig achter ons. We kunnen ons binnenkort volledig gaan focussen op het onderwijs, want ook dit is wat we van begin af aan al wilden doen (en deden): de kinderen perspectief bieden.

Onder andere Batty (mijn vriendin) is er sinds het begin bij betrokken geweest samen met de voorzitter van de stichting, Peter ten Cate. Inmiddels ben ik secretaris van de stichting, van belangenverstrengeling is dus inderdaad sprake als we Yvonne naar De Nieuwe Stad toe kunnen halen.

Yvonne Keuls

Wat moet ik over haar vertellen, toch maar de clichés? Ze is een schrijfster, heeft een Indische achtergrond. kan prachtig vertellen (etc. etc.), ze zet zich in voor goede doelen en wil dat ook bij ons in de kerk gaan doen.

Benefietavond op 2 juli: eten en voorlezen

Het wordt als alles meezit een afwisselende avond, die tweede juli, Op meerdere manieren. Vanaf een uur of zes worden eten en drinken afgewisseld met het voorlezen door Yvonne Keuls, en aan het einde zal Yvonne haar boeken verkopen (een gedeelte van de opbrengst is voor Giri Asih) en signeren.

Uiteraard is deze hele avond niet gratis, maar € 17,50 p.p. lijkt me voor een optreden inclusief eten niet te veel. Als u meer kunt missen, mag dat ook.

En dan komt de slag om de arm: we willen zeker weten dat Yvonne niet voor een bijna lege kerk zit voor te lezen. Daarom: als er op 20 mei geen 50 kaartjes verkocht zijn, dan gaat het niet door. Maar ik denk eerder dat we mensen moeten weigeren, vanwege de brandweervoorschriften...

Houdt daarom de SoW-site, of www.giri-asih.nl in de gaten.

Há, een erfenis!!!

Sjouke van der Bij

Velen van u zullen hier wel eens mee te maken gehad hebben. Zoals hierboven afgedrukt *lijkt* het op een uitroep van blijdschap. Dat past bij een ontvanger die niet op dat bericht gerekend had. Bij anderen zal het eerder dubbele gevoelens losmaken, zeker als de erfenis afkomstig is van één van uw dierbaren. Echter het krijgen van een erfenis biedt ook weer nieuwe kansen. Het is niet voor iedereen weggelegd om zomaar te erven. Dit gaat via door de wet gestelde regels. Normaal gesproken komt de erfenis bij de familie terecht, als u niets geregeld heeft.

Het kan ook anders. Daarom schrijf ik dit stukje. Het is namelijk ook mogelijk om naast de wettelijke erfgenamen, uw kerk in de erfenis te laten delen. Dit moet wel geregeld worden. Want om de erfenis ergens anders te krijgen dan waar die normaal naar toe zou gaan, moet u dat bij *leven* vastleggen. Normaal gesproken doet u dat bij de notaris. Hier kunt u laten vastleggen welk deel van de erfenis naar de kerk moet gaan, dan wel of u een legaat aan de kerk wilt nalaten. In het kort gezegd: U bedenkt uw kerk in het testament.

Ik hoop dat u nog vele jaren van het leven mag genieten, maar zou u er misschien al eens over na willen denken voor het geval u er niet meer zal zijn of uw kerk dan mag delen in uw nalatenschap? Uw notaris kan u daarbij behulpzaam zijn.

Wilt u meer informatie: uw kerkrentmeester kan u op weg helpen.

Maak kennis met: De eetgroep

In mei (2005) bestond de eetgroep vierentwintig jaar. Begonnen in Kralenbeek en later aan het Krimpertplein, speelt het koken en samen eten zich nu af in De Nieuwe Stad.

Daar is een klein, maar standvastig groepje mensen elke maandag present om voor weinig geld een smakelijke maaltijd te bereiden.

Astrid, Christel, Leo en Tineke zijn in wisselende combinaties actief. Daarnaast levert Arjan van Lagen regelmatig een bijdrage. Af en toe is ook Wendy van de partij.

Dus trio's, duetten en een solo. En daar zit, figuurlijk gesproken, muziek in. Het gaat er opgewekt aan toe. Gevraagd naar de motivatie, is het vooral die gezelligheid die hen aanspreekt. Voorheen werden er wel mensen in de trein aangesproken door ds. Spijkerboer en die verschenen dan bij de eetgroep. De bezoekers wisselen nu niet vaak, het is eigenlijk altijd het bekende groepje. Praters en zwijgers. Maar de goede sfeer blijft.

En ook dit is weer een stukje van het diaconaat.

Daar zijn we weer!

De cantorij is nog steeds op zoek
naar krachtige (mannen) stemmen

Kom eens luisteren / meezingen
op 6, 20 of 27 juni om 20.00 uur in
De Nieuwe Stad

Van harte welkom!

Opbrengsten uitgangscollectes

René Meijer

24 april 2005	Kerkmuziek	€ 113,07
1 mei	Arbeidspastoraat (DISK)	€ 81,79
8 mei	Educatie	€ 85,11
15 mei (Pinksteren)	Zending (Kerkinactie)	€ 181,78
22 mei	Bovenplaatselijke uitgaven	€ 64,29

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Kerkendag 2005: een korte impressie

Haydy Nelson

In oktober van het vorig jaar verscheen de Nieuwe Bijbelvertaling, afgekort NBV. Er zijn toch genoeg bijbelvertalingen? Ja, maar in Nederland bestond geen vertaling waaraan vertegenwoordigers van de diverse confessies (joden, rooms-katholieken, protestanten) hadden meegewerkt.

Een vertaling, interconfessioneel, eigentijds, om te lezen, om vóór te lezen. Deze publicatie vormde de aanleiding voor de Raad van Kerken Nederland om te Zwolle een kerkendag te

organiseren. Ook andere kerken deden mee zoals de migrantenkerken, evangelische kerken, katholieke kerken. Thema was: "Uit op Zin, een festival rond de bijbel". Vanuit Amsterdam Zuidoost (SoW en PERKI) gingen wij er met vijf personen (vrouwen) naartoe. Ieder met een eigen belangstelling.

Op het station werden de bezoekers van de kerkendag hartelijk welkom geheten door mensen van de kerkendag-organisatie. Folders met routebeschrijving werden uitgedeeld. Op weg naar de IJsselhal kwamen we ds. Bas Plaisier van de Protestantse Kerk in Nederland tegen die een bijbeltekst uit de nieuwe vertaling voorlas. Daar we aan de late kant waren vanwege verlate treinen, konden we niet al te lang blijven luisteren.

Verder op de route kwamen we Kathleen Ferrier (CDA Tweede-Kamerlid) tegen die uit het boek Ruth voorlas. Ook kwamen we nog een voor ons onbekende lezer tegen. Na tien minuten kwamen wij aan bij de plaats van handeling.

Een enorm complex, waar rijen mensen stonden om toegelaten te worden. Na aanmelding werden we toegelaten tot de grote IJsselhal waar de burgemeester van Zwolle reeds bezig was met zijn komstwoord. Oudere bijbelvertalingen, die door jongelui waren binnengedragen, sierden het podium. Gelukkig waren wij net op tijd voor de openingsviering waarin voorgingen ds. Ineke Bakker (Raad van Kerken Nederland), ds. Rudi Polanen (Samen Kerk In Nederland, vereniging van migrantenkerken, *red.*), monseigneur Gerard de Korte (bisdom Utrecht). Het liturgie-bundeltje bestond uit twee delen: een voor de openingsviering, de ander voor de slotviering van de kerkendag. Bij het binnentreden werden boekrolletjes aan de deelnemers uitgedeeld. Deze rolletjes deden mij denken aan de tekstrollen, waaruit gelezen werd tijdens de eredienst in de joodse gemeenten. De bedoeling was niet om uit de uitgereikte rolletjes te lezen, maar om er tijdens de kerkendag iets op te schrijven: een zegenwens, een bijbeltekst, een uitroep, een verzuchting, iets uit het hart. Tijdens de slotviering zouden de boekrolletjes gewisseld worden met elkaar. De liederen ten behoeve van samenzang en koorzang waren gekozen uit protestantse, katholieke en evangelische traditie en gemakkelijk mee te zingen. Een voorbeeld van Oecumene waarbij voor een dag de verschillende confessionele richtingen zij aan zij samenwerkten, samen vierden en deelden in spiritualiteit. Een dag van ontmoeting, viering, en informatie. Er waren voorstellingen, discussies, bijbelacademie met aandacht voor bijbel vertalen, bijbelwetenschap en bijbelgebruik. Een informatiemarkt met tientallen stands, jeugd- en jongerenprogramma's, er was veel te doen. Als standwerker voor de Oecumenische Vrouwensynode Nederland had ik niet zoveel tijd voor bezoek aan de vele activiteiten, maar uit de veelheid heb ik toch een keuze gemaakt: voor het bijwonen van een optreden van het predikantenorkest Diridom, dat voornamelijk joodse muziek ten gehore bracht.

Het debat over de Nieuwe Bijbelvertaling en de toekomst, onder leiding van de tv-presentator Leo Fijen, maakte duidelijk dat deze nieuwe vertaling de verschillen in interpretaties niet kan overbruggen. Horen en zien blijven zaak van het individu. Een nieuwe vertaling? Er werd gezegd: "Als het hart van de bijbel niet aanspreekt, dan helpt ook een nieuwe vertaling niet." Dus de toekomst is niet alleen afhankelijk van de Nieuwe Bijbelvertaling.

De dag werd tijdens de slotviering besloten met zingen, een rapnummer uit bijbelboek Prediker. Ook was er plaats voor de heilige chaos: het uitwisselen van de boekrolletjes.

Diaconaat: geïnspireerd kerkenwerk

Kerkbulletin nummer 10

Diaconaat verschilt van andere vormen van hulpverlening, welzijnswerk of maatschappelijke zorg doordat het in het kerkenwerk is ingebed. Dat geldt zowel voor het diaconale werk in ons land als wereldwijd.

In het diaconaat is er sprake van een duidelijke en zichtbare verbinding tussen inspiratie en handelen. Op deze basis wordt samengewerkt met andere organisaties die dezelfde doelen nastreven. Zo valt te lezen in "Waar staat het diaconaat voor; een beknopte versie van de synodenota voor het diaconaat". In deze toegankelijke versie van de diaconaatsnota komen de doelen, de visie en de omgeving waarin het diaconaat functioneert aan bod. Op basis van hun eigen maatschappelijke situatie en leefomgeving bepalen plaatselijke gemeenten zelf welk diaconaal werk voorrang krijgt.

De dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk in Nederland sluit daarbij aan en geeft ondersteuning. Kerkinactie is uitvoerder van dit diaconaat.

Naast deze algemene ondersteuning stelt de dienstenorganisatie prioriteiten en kiest op grond van de ervaringen en contacten met het plaatselijke diaconaat in het regionale en landelijke werk voor vijf beleidsterreinen: 1. armoede, economie en sociale zekerheid; 2. zorg (in verband met ouderen, gehandicapten, verslaafden en andere kwetsbare groepen); 3. migratie en vluchtelingenproblematiek; 4. geweld en vredesvragen; 5. milieu en rentmeesterschap.

Speciale aandacht is er voor de samenhang met het missionaire werk. In het buitenlandwerk als geheel zal - naast directe hulp/barmhartigheid - een sterkere nadruk worden gelegd op gerechtigheid. Er is daarbij bijzondere aandacht voor de positie van vrouwen.

Religie speelt op vele terreinen zoals recht, ontwikkeling, conflict, corruptie, hiv/aids en de persoonlijke groei van mensen. Binnen het Werelddiaconaat zal er, samen met partners, aandacht zijn voor deze rol.

De gepopulariseerde diaconaatnota 'Waar staat het diaconaat voor' is gratis te bestellen via telefoon (030) 880 1724 of e-mail brochureverkoop@pkn.nl

Bericht van het Ujima project in Kenia

Marc van de Giessen,
*voorheen voorganger bij het Drugspastoraat
vanuit de rooms-katholieke parochie*

Inmiddels zijn Machiel en ik ruim drie maanden in Kenia.

Het doel is toegang bieden tot de arbeidsmarkt voor kansarme jongvolwassenen.

Machiel en ik hebben het enorm naar onze zin. Natuurlijk hebben we tegenslagen en vliegen de infecties en ziektes ons om de oren. De bezoekjes die we hebben gehad bij de doelgroep laten ons realiseren hoe verwoestend de oneerlijke ziekte Aids is. We hebben hier na jaren voorbereiding de wind in de rug.

Cordaid in Nairobi heeft haar vertrouwen uitgesproken over het nut en noodzaak van ons project.

Vorige week hebben we onder de boom een vergadering gehad met de chieft en de lokale leiders.

We hebben officieel toestemming gevraagd of we als goede burens kunnen gaan bouwen. Er is unaniem gekozen om ons alle medewerking te geven.

Machiel houdt zich bezig met de bouw van het trainingscentrum / guesthouse.

Er moet een officieel rapport geschreven worden voor de impact op het milieu en sociaal-economische gevolgen van de bouw. Prima wet, alleen het kost tijd en geld. Machiel laveert tussen de Westerse efficiency en Afrikaanse diplomatie. Een combinatie die hem goed afgaat, hoewel dat af en toe een hartslag van 120 oplevert. Ik houd mij bezig met het trainingscentrum. In maart heb ik een training gegeven aan uitvoerend personeel van een middelgroot hotel. Ik heb twee groepen gehad en heb veel geleerd en plezier gehad en geprobeerd het beste in hen naar boven te halen.

Selectie

Vorig jaar heb ik een tijdelijk selectiecomité aangesteld. Het zijn acht vertegenwoordigers van verschillende sloppenwijken in Nakuru.

De selectieprocedure is heel moeilijk. De deelnemers zijn heel divers. Sommige hebben hun middelbare school af en sommige zijn tijdens de lagere school afgehaakt. Er zijn meiden die op hun twaalfde jaar hun eigen kind kregen. Sommige deelnemers hebben vijf minderjarige kinderen in hun zorg. Er zijn vrouwen die met waardigheid rondlopen en trots zijn op zichzelf, maar er zijn ook deelnemers die zich schamen omdat ze niet konden voorkomen om te gaan stelen of zich te prostitueren en op hun jonge leeftijd drie kinderen hebben.

Ik ben op bezoek geweest bij gezinnen waar beide ouders zijn overleden en de zorgdragers jongens waren. Ik heb daarom in overleg met het comité ook vier jongens toegelaten tot het programma.

Na de training en de interviews hadden we een goed beeld. Maar wie krijgt nu een kans? Ik gun iedereen evenveel kans op een baan maar we moeten keuzes maken. De mate van urgentie en familieomstandigheden tellen mee. In een lange en moeilijke vergadering hebben we de keuzes gemaakt.

Financiën

Over geld gesproken: we hebben vorig jaar een heleboel geld opgehaald: maandelijks 700,- euro aan donaties van 5,-/ 7,50 of 10 euro. En op de rekening van de Wilde Ganzen staat bijna 12.000 euro aan giften. Onwaarschijnlijk veel geld dus en dat geeft aan hoe ons programma wordt

gedragen. (Giro 40.000 Wilde Ganzen, Hilversum, staat nog open.) Ons ideaal is natuurlijk om onafhankelijk te worden van giften.
Ujima betekent: bereikt door gezamenlijk inzet.

Ujima Foundation
PO Box 15018 Nakuru Kenia www.ujimafoundation.org

Sint Barbara

Frank Odinot

"Sint Barbara werd door haar eigen vader opgesloten in een toren omdat ze zich verzette tegen zijn bevelen. Ze ontsnapte, maar werd opnieuw gevangen genomen en nu door haar vader gedood. Die werd onmiddellijk daarop door de bliksem getroffen. Barbara werd patrones van allen die werkzaam zijn in de bouw, niet alleen van torenbouwers. Ze beschermt ook tegen blikseminslag, explosies en artillerievuur."

In de buurt van het Centraal Station, tussen de sporen en de Westergasfabriek ligt de begraafplaats 'Sint Barbara'.

Op 27 april vond daar de plechtige inwijding plaats van het graf voor drugsverslaafden.

Sinds 1990 verzorgt het Amsterdamse Drugspastoraat (DP) de uitvaart van zijn overlevenden, onder het motto: 'Ieder mens heeft een naam.'

Het gezamenlijke graf en monument kwamen tot stand dankzij kleine en grote giften.

De inwijding stond, net als alle activiteiten van het DP in het teken van oecumene. Ook waren er veel mensen aanwezig met relaties tot daar begraven verslaafden.

Begonnen werd met een dienst in de kapel. Bij de wandeling naar het graf, terwijl de zon scheen, luidde de kapelklok met een wat schril geluid. Bij het graf werd gezongen, wierook gebrand; bloemen werden neergelegd. Het was een sfeervolle plechtigheid.

Een kwestie van smaak: Jong geleerd

Jasper, ex-drugsverslaafde

Mijn eerste diefstal kan ik mij niet precies herinneren. Dit komt denk ik doordat mijn vader er een sport van maakte.

Als kind zag ik hem, toen er voor rekeningen nog ponskaarten gebruikt werden, uren gaatjes dichtplakken en bijmaken, de gasmeter kantelen en de elektrameter stilzetten of terug laten tellen zodat we geld terugkregen. Hier heb ik veel aan gehad toen ik ging kraken.

Ook parkeermeters betaalde hij nooit dit simpelweg door het stansen van karton in de maat van een gulden. In een supermarkt in Zuidfrankrijk leerde hij me een worst te stelen door die in zijn zwembroek te stoppen omdat de caissière nooit durfde te vragen: meneer, wat hebt u in uw zwembroek zitten? In Denemarken kwamen wij, na een bezoek aan de winkel in Legoland, met een rijke buit aan technisch Lego thuis.

Hij was toen zelfs trots op mij. Hij leerde mij dat je, als je de wet overtreedt het goed moet doen. Onder de militaire dienst kwam hij uit door het strakste slipje van mijn moeder aan te trekken.

Later gingen we samen naar Sri Lanka en kwamen met een aanzienlijke hoeveelheid opium terug. Een andere keer toen ik met mijn moeder door Zuid-Amerika reisde, kwam ze erachter dat ik coke had meegenomen uit Colombia. Ik was toen zestien jaar en kreeg hierover een behoorlijk conflict met haar.

Waar mijn vader trots op was, dat keurde mijn moeder af. Maar de spanning die mij zoveel adrenaline gaf, had mij net als mijn vader al overmeesterd.

Ik reisde regelmatig met wiet, hasj en coke naar Frankrijk en Zwitserland, tot ik werd opgepakt in Genève. Ik werd daar als een zware crimineel behandeld. Ze dachten een grote lijn te pakken te hebben, ik werd ondervraagd door rechercheurs die er meer als Hell's Angels uitzagen. Ze hadden in eerste instantie niet door dat twee kwajongens met een tweedehands auto, ik zestien en hij negentien, op eigen initiatief smokkelden.

Nadat ik een half jaar in een jeugdhuis van bewaring had gezeten, moest mijn vader me van de kinderrechter komen ophalen. Hij was boos en vroeg me hoe ik zo dom had kunnen zijn. Het ergste vond hij nog dat ik tegen hem had gelogen over het geld dat ik van hem had geleend om op vakantie te gaan.

Voor de rechter moet het een vreemde gewaarwording zijn geweest. De auto van mijn vader rinkelde van de drankflessen en zijn nieuwe vriendin verspreidde een wietlucht die je op een kilometer afstand kon ruiken. Ik denk dat de rechter hoopte dat wij nooit meer in Zwitserland zouden komen! Dat zou mij voorlopig toch niet lukken omdat ik voor een aantal jaren een verbod kreeg om Frankrijk en Zwitserland binnen te komen.

Omdat ik toen nog maar zestien was, heeft justitie in Nederland mij - in overleg met de Zwitserse justitie met een voorwaardelijke straf en onder controle van het RIAGG weer naar school gestuurd. Inmiddels zat ik met mijn vader en zijn vriendin in de auto van Genève naar Amsterdam.

Hij had nog maar een halve fles wodka in de auto en reed eerst naar Parijs om bij te tanken; niet alleen de auto. 's Nachts reden we straalbezopen van Parijs naar Amsterdam met de maximale snelheid die zijn Citroën kon halen, slingerend over de snelweg. Hij zei dit te doen om mij te straffen, opdat ik nooit meer zo dom zou doen!

Mijn vader is vijf jaar later overleden aan levercirrose. Wat mij betreft veel te snel want ik heb toch veel van mijn vader gehouden. Nu ligt hij op de algemene begraafplaats in Bergen, vlakbij Lucebert en bij zijn moeder en broer.

Mijn moeder leeft gelukkig nog. Zo heb ik inmiddels een zoon van zeven jaar die zijn opa nooit beter heeft leren kennen dan van zijn grafsteen.

Nu gaat het, na een periode van omzwervingen veel beter met mij. Ik ben afgekickt met hulp van de Jellinek en wil het graag volhouden want mijn zoon heeft me straks ook nog nodig.

Zijn moeder en ik zijn gescheiden. Zij is nu weer getrouwd en heeft een nieuw, gelukkig gezin. Dat is goed voor mijn zoon en voor mijn gemoedsrust. Ik hoop in de toekomst veel contact met mijn zoon te houden.

Ik wil graag dat mijn kleinkind van mij meer dan een grafsteen zal zien.

(Een kwestie van smaak: beelden en teksten van daklozen. Nieuwjaarsgeschenk van D(rugs)P(astoraat)A(msterdam) aan de vrijwilligers.

*Teksten: schrijfclub Kantlijn,
foto's Mayanne Könst.)*